

Zdrang! Pleosc! Gâl-gâl-gâl!

... deschid un ochi, apoi pe celălalt, și privesc în jur cu dezgust. Ce moment nepotrivit să fiu trezit dintr-un binemeritat pui de somn, după o noapte albă (a câta oare?), petrecută citind dintr-o enciclopedie franțuzească luată de la anticariat! Cu urechile ciulite și mustățile zbârnâind, ascult încordat. Nimic suspect, doar vântul care umflă perdelele. Să mă ridic oare din colțișorul meu confortabil din bibliotecă? Merită efortul?

O vreme, cuget că n-are rost să mă obolesc, apoi, pentru că fac parte din neamul pisicesc, iar la noi curiozitatea e regină, hotărâsc să văd ce s-a întâmplat.

Așadar, mă întind, casc, cercetez dacă vesta nu îmi e cumva șifonată, îmi verific ceasul de buzunar și, în cele din urmă, sar cu agilitate de pe raft.

Ciudat! Vântul îmi poartă până la nări un miros discret de...
Hm! Ce să fie oare? Nu am mai simțit parfumul acesta de
mult... Atât de demult, încât nici nu mai sunt în stare să spun
clar despre ce e vorba. Să fie spirt? Pastă de dinți? Cremă de
ghete? Nu, exclus! E altceva...

Cu ochii la o pasăre colorată care își face de lucru pe pervaz
zburătăcind niște frunze și pene, înaintez mai mult din
instinct, ocolind cu grijă piciorul fotoliului și un vraf de cărți
cu coperte din piele, îngrămădite lângă el.

Ce s-a auzit mai devreme? Să fi fost pasărea... Sau altceva?
Încă un pas, și încă unul...

— Sper că n-ai fost tu! îi strig păsării, care a început să facă gălăgie. Zău așa, să pornești ditamai războiul la ora asta, mai mare rușinea! Să fiu în locul tău, mi-ar crăpa obrazul de... Nu mai apuc să continui însă, căci îmi simt lăbuța dreaptă din față udă. Cum e posibil? De unde udătură pe covor? Și, din nou, mirosul acela ciudat...
Îmi ridic lăbuța cu pricina până în dreptul ochilor, ca să văd mai bine, și mă pregătesc să adorm.

Albastră! Lăbuța îmi e albastră! Umedă și albastră, ca să fiu mai precis! Privesc cu atenție în jur, cu mustățile tremurând de enervare. Ciudat! Lângă piciorul biroului, zace făcută cioburi o sticlă cu etichetă argintie și chenar bleumarin.

— Cerneală! Urăsc petele de cerneală! izbucnesc mânios când observ că până și vârful cozii îmi e albastru, iar picuri mari împeștițează perdeaua, covorul, precum și cărțile de lângă fotoliu, pe care nici măcar nu am apucat să le citesc.

Mă întorc spre pasărea guralivă, care parcă râde de mine și de petele mele.

— Tu ai făcut-o? îi strig, iar gândul îmi zboară la un prieten drag de odinioară.

Ăsta e avantajul când ești pisică și ai nouă vieți: ajungi să trăiești și să cunoști multe. Atât de multe, încât, la un moment dat, devii un soi de enciclopedie vie.

DESCOPERĂ! VISEAZĂ! ÎNDRĂZNEȘTE!

Crezi că supereroii există doar în desene animate sau în filme? Ce-ai zice dacă ți-aș destăinui că găsești o mulțime și în viața reală, chiar aici, printre români? Pornește în aventură alături de mine și află poveștile unor oameni geniali care au existat cu adevărat și care au rămas în istorie datorită unor realizări de-a dreptul remarcabile! Descoperă cine sunt inventatorii, oamenii de știință, personalitățile istorice sau artiștii care au dat dovadă de pasiune și ambiție, și-au urmat visul și au reușit să schimbe în bine lumea în care trăim! Lasă-te inspirat de ROMÂNI DE SUCCES!

Mare necaz petele de cerneală și cât de chinuitor e scrisul din pricina lor!
Noroc cu prietenul meu, Petrache Poenaru, inventatorul „condeiului portăreț”!
Cum, nu știți ce e acela? Înseamnă că a sosit momentul pentru o nouă poveste!

Al vostru,
Oscar

URMEAZĂ:

ANA ASLAN
ȘI ELIXIRUL TINEREȚII

6+

ISBN: 978-973-128-887-1

9 789731 288871

www.edituracorint.ro